

[Hanne Thanning Jacobsen]

Der har været megen diskussion om og frygt for konsekvenserne af en ændring af den hidtidige finansieringsordning på § 105-området, hvor amtet dækker 25 pct. og staten de resterende 75 pct., og jeg kan se, at der er flere årsager til disse betænkeligheder. Mange af herbergerne bliver drevet af private organisationer, f.eks. Kirkens Korshær og Missionen for Hjemløse, og de føler – måske med megen ret – at de forholdsvis frie forhold, de har under den nugældende ordning, kan blive indskrænket ved den påtænkte omlægning. Senest har forsorgshjems- og herbergslederne – formodentlig med baggrund i erfaringerne fra ungdomsforsorgsområdet – udtrykt frygt for, at en ændret finansiering vil få kommunerne til at fremsætte tilbud om bolig eller ophold i en kommunal institution og derved føre deres borgere ind under en ordning, som mange af disse mennesker måske overhovedet ikke kan bruge.

Jeg deler kort og godt disse bekymringer, især når man ser, hvad nedskæringer og nedprioriteringer har betydet for den hårdest belastede ungdomsgruppe. Alle ungdomshjem er lukkede, der mangler boligtilbud til unge mødre, som er stofmisbrugere, behandlingen af alkoholikere er blevet meget begrænset, og der er skåret hårdt ned på psykiatriområdet. Der er virkelig grund til at frygte, at disse belastede grupper endnu en gang kommer i klemme.

Den enkelthed, hvormed lovforslaget beskriver papirarbejdet i forbindelse med omlægningen, vil sandsynligvis ikke holde stik i hverdagen på institutionerne. Kræfterne og overskuddet bør hellere investeres i de mennesker, der er brugere af institutionerne.

Der er kort sagt en række problemer, som jeg synes vi må fordybe os i under udvalgsarbejdet, og jeg tror, det bliver nødvendigt at se på forskellige løsningsmodeller. Fru Jytte Hilden har spillet den første på banen, og det synes jeg er helt fint, men vi må også se på flere andre løsningsmodeller. Efter min og SF's mening er det vigtigt at fastholde Socialministeriets involvering i og almindelige udøvelse af socialt arbejde. Hvis det udelukkende skal være kommuners og amters opgave, synes jeg, at minister og ministerium mister både nogen indflydelse på og nogen indsigt i området, og det vil jeg godt sætte spørgsmålstegn ved visdommen i.

Det er afgørende for SF's holdning i udvalgsarbejdet, at ingen må komme i klemme mellem kommuner og amter på grund af betalingspørgsmål, og at ingen må kunne tvangsflyttes på grund af betalingspørgsmål. Jeg synes, at vi skal gøre særlig meget ud af spørgsmålet om, hvor meget det skal koste. Efter vores mening må betalingen for opholdet ikke overstige 15 pct. af indtægtsgrundlaget, men så vidt jeg kan se, ligger der en tredobling af betalingen pr. dag i forslaget. Endelig ønsker vi den særlige anonymitet bevaret på krisecentrene, og vi ønsker en grundig belysning af, om løsningen er tilfredsstillende for det storkøbenhavnske område.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er generelt positivt indstillet over for lovforslaget. For det første giver det en fleksibilitet, så den enkelte får det tilbud, der er bedst for netop den pågældende, og det er fint.

Finansieringen bliver ensrettet, så det ikke er et spørgsmål om økonomi, hvor den pågældende placeres, men udelukkende et spørgsmål om, hvad der er bedst for den enkelte. Der bliver således samme finansieringsfordeling som på andre sociale områder, således at kommunen eller amtet ikke fristes til at tænke økonomisk, men kun menneskeligt, og det er også fint nok.

Ordningen om udbetaling af pension eller anden offentlig hjælp og efterfølgende betaling for modtagelse af ydelser, som allerede er indført på plejehjemmene, er ligeledes en god ting. Det vil give større ansvar og større selvverd, når man selv får mulighed for at disponere over sine penge, og i de aktuelle tilfælde vil det gøre det nemmere for de pågældende at blive sluset tilbage i det omkringliggende samfund.

Men her synes jeg nok, at man skal stoppe op et øjeblik og spørge: Er ordningen egnet for den type personer? Vil det være muligt? Det synes jeg vi skal se på i udvalget, specielt i betragtning af, som vi har hørt tidligere på dagen, at en stor og voksende gruppe af disse personer udgøres af narkomaner, alkoholikere og andre misbrugere. Så det spørgsmål synes jeg at vi skal se meget grundigt på.

Lovforslaget opretholder selvmøderprincippet, hvor det skal være muligt at give akut